

کیفر قتل نفس

در شمار پیش پاورد احماله و در نمائی از وضع دنیای قدیم را در باره مجازات قتل نفس دانسیم و سونوهای آن زمانه شرایع و مکتبهای دیگر را در این باره بر شمر دیم ، و در پیهم رفته آگاه شدیم که معمولاً ادیان و شرایع گذشته کیفر قتل نفس را قتل دانسته اند ، ولی با دقت بیشتر و با یک برداشت کلی در یافتیم که پیروان این ادیان در مقام تشن و اجرای حکم با صاحب افر اطرا گرفته و با راه تقریباً پیسودمانند .

از تشریح احکام تورات فلی معلوم شد که پیسودمان در تشریح قوانین کیفری خود جانب « محنی علیه » را گرفته و بدون هیچگونه لغزش و گذشت ، قتل و جانی ، را واجب دانسته اند (۱) و این خود تشریحی است در شان « جانی » و فرط است در باره « محنی علیه » . و بنا بر اینم و در ماده زیادی از دانشمندان از تورات حنا انجیل کنونی روشن گردید که با تشریح مقاومت کردن و گفتن قاتل بعنوان کیفر و مجازات قتل نفس در دستورات مسیحیان وجود ندارد (۲) و « ولی ۴۵ » مؤلف است که قاتل را با تود عفو و انعامش قرار دهد . و این حکم هم بر عکس حکم تورات در جهت نفس و در باره « محنی علیه » و فرط در باره « جانی » فرار گرفته است .

و در قوانین قدیم روم هم دیدیم که طبق سیستم و نظام منحصط طمقاتی چگونه « جانی طبقه اشرافه » مورد املک و رحمت قرار میگیرد و « جانی طبقه غیر شریفه » با چه قسوتی کیفر میبیند و بدین ترتیب تبعیضات و فرط و تقریبها بطرز زیادی در اجرای قوانین کیفری وجود داشت . و بالاخره در اعراب عصر جاهلیت هم ملاحظه کردیم که اجرای مجازات قتل نفس

۱ - سفر خروج - باب ۲۱ - ۱۲ - ۲۶ - سفر تثبیه - باب ۱۹ - ۱۰ - ۱۴

۲ - انجیل متی - باب پنجم شماره ۱۷ - ۱۸

عادلانه نبود ، و گاه بجای قاتل دیگری را می کشتند و یا چند نفر را در برابر یک نفر قتل میرساندند ! ...

این نموداری اروضع «نهای قدیم» دربارهٔ کیفر قتل بود ولی اسلام در این باره مانند موارد دیگر بر طبق قاعده انتخاب و اختیار داصلح ، حدوسط (۱) را اختیار نموده و در میان اینکه قاتل را محکوم بقتل میکند به ولی دم هم اختیار داده تا از ریختن خون قاتل درگذرد و بگرفتن به (خونخوا) اکتفاء نماید .

اسلام در مسیر انتخاب حدوسط ، اصولی را مقرر داشته که نظام کیفری خود را بر اساس آن اصول شوری عادلانه وضع نموده که هیچگاه از مقتضای حق و عدالت تجاوز نتموده و همانند سایر مکتبها راه اسراف و تقصیر را پیش نگرفته است و مادر اینجا به پاره ای از اصول مزبور اشاره میکنیم :

۱ - همانطور که در بحثهای گذشته داشتیم اسلام چنان جامعه ای میسازد که معمولاً قتل در آن اتفاق نیفتد ، حرمی بوجود میآورد و همانطور که تشریح کردیم وضع و احراز محازاتهای از حمله کیفر قتل در اسلام بعنوان آخرین سلاح آسمانی عادلانه ترین صورت بکار برده شده و راههای پیشگیری حرم و قتل از قبول تهذیب اخلاق و تربیت و ایجاد عدالت اجتماعی و مبارزه با ظلمها و نابسامانیها در درجه اول اهمیت قرار دارد ، و اگر گناه و بیگناه در بارهٔ وحشیانه بودن مجازات اعدام زرم معنائی بگوش میرسد و عدای تحت تأثیر احساسات و عواطف کاذب کیفر دادن قتل نفس را با اعدام شایسته نمیدانند ، و میگویند قاتل را بر عدالتهای اجتماعی و سیستمهای منطبق اقتصادی و اداره ارتکاب قتل کرده است و خاتم این باید عرصه اصلاح و تربیت او بر آید نه اینکه وی را در جنگال قصاص و کیفر ساندازیم ، دربارهٔ جامعه ای که اسلام ساخته بهیچوجه صدق نمی کند زیرا اسلام پس از فراغ کامل از سازندگی با آن جامعه انسان سالم یا توجه به کلیه جهات بنیادی و مصالح ساختمانی آن ، کیفر گناهان را تشریح نموده و مجازات اعدام را در مورد جنایت قتل نفس در چنین جامعهٔ ویژه و بسو نه ای مقرر داشته است ، و کشتن قاتل را که جلورسد در جامعهٔ صحیح و واقعی اسلامی مسلمانی را بکشد واجب دانسته ، آیه نه واجب دمینی بلکه واجب « تخمیری »

آیات قصاص که در قرآن مجید نازل شده دلیل بر این مطلب است و موارد بحثهای بعد به تشریح

بقیه درس ۶۴

(۱) و كذلك جعلناكم امة وسطا لتكونوا شهداء على الناس (سور فالقوره - ۱۴۳) .

۳ - مصونیت غلله و دارائی آنها تا خانه جنگ !

و در خانه اضافه کرد که هر کس آنها را تحقیر نماید ، بی درنگه تکبیر خواهد

شد .

گمبیر دو نوزاد مینویسد : و سر کردها و سواران جنگی خود ، در فکر تدارک بودند که فقر باشوی و شرف به تهیه و تدارک برداشتنند ، هر کس خانه و تاکستان و ممالک خود را انداخته یا آنها را به ثمن بخی می فروخت و بوجد و سرور عازم میشد . آنها را که میدید بنگار سفر نمیرود ، بمحله تمام ، پول میگرد ، فقرا ، گاو خود را مانند اسب نعل کرده به عرابه می بستند و آذوقه و فرزندان خردسال خود را بر عرابه نهادند از قبال خود میکشیدند ، اطفال خردسال بپه رقله و پاخانه که می رسیدند ، می رسیدند ، بیت المقدس اینجاست ! و چون کسانی که آماده حرکت ، برای این جنگ شده بودند ، روی سینه و پیراهن خود نشان صلیب دوخته بودند ، این جنگ را « جنگ سلیمی » میگویند .

مادر شماره آینده قبايع اعمال مسیحیان بشر دوستها در این جنگها از قول دوست و دشمن نقل خواهم کرد تا خواننده گان محترم بدانند این بشر دوستان ، در زیر ماسک فریبنده بشر دوستی ، چه اعمال تنگبینی مرتکب شده اند .

بقیه از ص ۶۰

این آیات خواهیم پرداخت .

رسول گرامی اسلام میفرموده : کشتن مسلمانان جایز نیست مگر کسی که مرتکب یکی از سه جرم گردد . کسیکه به گناه بر رگه زناي محصنه آلوده شود و در این جرم کرد ، شخصی که مسلمانان را از روی عمد بکشد ، و فردی که از اسلام خارج گردد و با خدا و رسول او بیخاربه بر خیزد او کشته میشود یا به دار آویخته خواهد شد و یا او را تمیید میکنند . (۳)

در این اصل اسلام جانب تقربت مسیحیان را از محکومیت و کفر و کشتن نفسی را مهمل نگذاشته و آثار سوئی که در اثر این جنایت به جامعه بشری میرسد ، نادیده نگرفته است .

انتقام

(۱) جنگهای سلیمی ج ۱ ص ۷۶ - تاریخ قرون وسطی ج ۲ ص ۲۵۱ - تاریخ تمدن ویل

دوران ج ۱۳ ص ۷

(۲) تاریخ قرون وسطی ج ۲ ص ۲۵۲

(۳) همان مصدر ص ۲۴۸

(۴) لایحل قتل مسلم الا باحدى ثلاث خصال : زان محصن بجرم ، و رحل یقتل مسلماً متعمداً فیقتل ، و رحل یخرج من الاسلام فیحارب الله ورسوله فیقتل ، او یصلب ، او یمنی من الارض .